Lietas arhīva Nr. CA-0226-18/13
ECLI:LV:RAT:2018:0116.C17122414.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 16.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Blūmiņa,
tiesneses Dz.Balta un I.Ramane
ar sekretāri E.Doropoļsku,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par kopīpašuma izbeigšanu un /pers. C/ pretprasībā par kopīpašuma izbeigšanu sakarā ar /pers. C/ likumiskā pārstāvja /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 10.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 10.aprīļa spriedumu /pers. A/ prasība apmierināta daļēji, bet /pers. C/ pretprasība noraidīta, izbeidzot kopīpašuma attiecības starp prasītāju un atbildētājiem uz nekustamo īpašumu /adrese/, nosakot, ka viss kopīpašums paliek /pers. A/ īpašumā, ar pienākumu izmaksāt /pers. C/ un /pers. B/ viņu kopīpašuma daļu naudā. /pers. A/ noteikts pienākums pēc sprieduma spēkā stāšanās izmaksāt /pers. C/ un /pers. B/ kompensāciju 22 650 EUR katram.
Tāpat ar spriedumu izbeigta tiesvedība /pers. A/ prasības daļā par nekustamā īpašuma lietošanas kārtības noteikšanu.

[1.1] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka nekustamā īpašuma /adrese/, īpašnieki ir prasītājs /pers. A/, kuram pieder nekustamā īpašuma 1/2 domājamā daļa, atbildētājs /pers. C/, kuram pieder nekustamā īpašuma 1/4 domājamā daļa, un atbildētājs /pers. B/, kuram pieder nekustamā īpašuma 1/4 domājamā daļa.
Konstatēts, ka nepastāv strīds, ka kopīpašums būtu izbeidzams, bet pastāv strīds par kopīpašuma izbeigšanas veidu, proti, prasītājs vēlas kopīpašuma izbeigšanu, nosakot visa īpašuma atdošanu vienam kopīpašniekam, ar pienākumu samaksāt pārējiem viņu daļas naudā, savukārt atbildētāja /pers. C/ pretprasībā lūgts izbeigt kopīpašumu, pārdodot to izsolē.

[1.2] Tiesa, sadales veidu – nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē, neuzskatīja par taisnīgu, jo prasītājs 2016.gada 28.novembrī, iemaksājot Tiesu administrācijas depozīta kontā pirkuma maksu, ir pierādījis, ka viņam ir naudas līdzekļi atbildētājiem piederošo domājamo daļu iegādei un prasījums izbeigt kopīpašumu, nosakot nekustamo īpašumu atdot viņam ar pienākumu samaksāt atbildētājiem viņu daļas naudā, ir pamatots.
Lai gan atbildētāji izteikuši vēlmi paši piedalīties izsolē, tiesa secinājusi, ka atbildētāji nav pierādījuši, ka viņi spētu saprātīgā termiņā samaksāt otra kopīpašnieka daļu. Tāpat neviens no atbildētājiem nav lūdzis tiesu izbeigt kopīpašumu, nosakot nekustamo īpašumu atdot atbildētājam, ar pienākumu samaksāt prasītājam viņa daļu naudā.
Tiesa atzinusi, ka atbildētāju uzskats, ka pierādījumi par to, ka atbildētāju rīcībā ir naudas līdzekļi nekustamā īpašuma iegādei, nav nepieciešami, ir nepamatots.

[1.3] Tiesa noteikusi kompensāciju katram atbildētājam 22 650 EUR apmērā, kas atbilst sertificēta vērtētāja noteiktajai strīdus nekustamā īpašuma 1/4 domājamās daļas tirgus vērtībai pēc stāvokļa uz 2016.gada 12.augustu, jo atbildētājiem pieder katram 1/4 domājamā daļa, kas pats par sevi ir īpašuma vērtību ietekmējošs faktors.
Tiesa atzinusi, ka īpašuma tiesību atzīšana vienam kopīpašniekam ir izdevīgākais kopīpašuma izbeigšanas veids, jo, pārdodot īpašumu izsolē, ir izdevumi tās īstenošanai, kas maksājami no izsolē iegūtās naudas.
Turklāt izsolē iegūto naudas līdzekļu apmērs nav prognozējams, proti, šobrīd nav garantijas, ka izsolē iegūtu naudas summu, kas pārsniegtu īpašuma tirgus vērtību.

[1.4] Attiecībā uz atbildētāju argumentu, ka pārdot īpašumu izsolē izmaksājamās atlīdzības apmērs var būt lielāks, tiesa norādījusi, ka atbildētāji citus pierādījumus par kopīpašuma vērtību tiesas vērtējumam nav nodevuši, neskatoties uz to, ka atbildētājs /pers. B/ 2016.gada 24.oktobra iesniegumā lūdzis atlikt civillietas izskatīšanu, dodot viņam laiku iesniegt nekustamā īpašuma novērtējumu.

[2] Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis /pers. C/ likumiskais pārstāvis /pers. D/.
Sūdzības iesniedzēja ieskatā pamatotāks kopīpašuma izbeigšanas veids būtu izsole, jo izsoles ceļā var iegūt vislielākos ienākumus un peļņu. Uzskata, ka prasītāja iesniegtais īpašuma novērtējums ir pārāk zems un to varētu atzīt tikai par izsoles sākumcenu, tādēļ apelācijas sūdzībai pievienots jauns nekustamā īpašuma novērtējums ar īpašuma tirgus vērtību 114 600 EUR.
Ievērojot, ka atbildētājs /pers. C/ ir nepilngadīgs un mācās pamatizglītības iestādē, uzskata, ka atbildētāja iespēja iegādāties īpašumu izsolē konkrētajos apstākļos nav jāpierāda.

[3] Paskaidrojumu par apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. B/, norādot, ka pilnībā pievienojas apelācijas sūdzībai un piekrīt visiem tajā norādītajiem argumentiem.

[4] Uz tiesas sēdi atbildētājs /pers. B/ un Jūrmalas pilsētas bāriņtiesas pārstāvis nebija ieradušies. Ievērojot, ka atbildētājs un bāriņtiesas pārstāvis lūguši izskatīt lietu bez viņu klātbūtnes, kā arī izteikuši savu viedokli rakstveidā, kolēģija atzina par iespējamu izskatīt lietu bez minēto personu piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē /pers. C/ pārstāvis /pers. G/ apelācijas sūdzību uzturēja. Paskaidroja, ka, pārdodot nekustamo īpašumu izsolē, īpašuma ieguvei būtu lielāka konkurence, kas varētu nodrošināt vislielākos ienākumus.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pārstāve zvērināta advokāte Evita Spalvēna prasību uzturēja, apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu. Norādīja, ka prasītājs atbildētāju īpašuma daļas ir gatavs izpirkt par nekustamā īpašuma tirgus cenu, savukārt, attiecībā uz īpašuma pārdošanu izsolē, jāņem vērā, ka īpašumam ir nodibināts personālservitūts, līdz ar to arī izsoles rezultāts nav prognozējams. Tāpat, rīkojot izsoli, ir jārēķinās ar administratīvajām izmaksām.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi apelācijas sūdzību kopsakarā ar lietas materiāliem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet pretprasība - noraidāma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, *apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.*

Lai gan no apelācijas sūdzības lūguma daļas tiesai redzams, ka atbildētājs lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, no sūdzības satura konstatējams, ka apelators iebilst kopīpašuma izbeigšanas veidam, bet neiebilst, ka tiesvedība izbeigta prasības daļā par īpašuma lietošanas kārtības noteikšanu.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija izskata civillietu sakarā ar prasību un pretprasību par nekustamā īpašuma kopīpašuma izbeigšanu.

[7] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti, izvērtējot atbildētāja apelācijas sūdzību, tos pašus apsvērumus nenorāda.

Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds, ka kopīpašums starp pusēm izbeidzams. Tiesa, izvērtējot kopīpašuma izbeigšanas veidu, pamatoti ņēmusi vērā, ka prasītājs pierādījis naudas līdzekļu pietiekamību atbildētāju daļas izpirkšanai, savukārt atbildētāji nav pierādījuši, ka viņi spētu saprātīgā termiņā samaksāt otra kopīpašnieka daļu vai nopirkt nekustamo īpašumu izsolē. Tāpat kolēģija par pamatotu uzskata pirmās instances tiesas atzinumu, ka īpašuma tiesību atzīšana vienam kopīpašniekam ir izdevīgākais kopīpašuma izbeigšanas veids, jo izsoles rīkošanai ir zināmas administratīvās izmaksas, kas maksājamas no izsolē iegūtās naudas.

Kolēģijas ieskatā, tiesa, nosakot kompensāciju katram atbildētājam 22 650 EUR, pamatoti ņēmusi vērā sertificēta vērtētāja noteikto strīdus nekustamā īpašuma 1/4 domājamās daļas tirgus vērtību (stāvoklis uz 12.08.2016.).

[8.1] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka konkrētajā gadījumā, izvēloties piemērotāko kopīpašuma izbeigšanas veidu, ir jāņem vērā, ka nekustamais īpašums ir apgrūtināts ar personālservitūtu līdz mūža galam, kas varētu būt šķērslis, lai trešā persona vēlētos piedalīties izsolē, turpretī prasītājs atbildētāju kopīpašuma daļas ir gatavs izpirkt, neskatoties uz pastāvošo apgrūtinājumu.

Tāpat, kā to norādījusi arī pirmās instances tiesa, ieņēmumi no īpašuma pārdošanas izsolē nav prognozējami. Šāds secinājums izriet arī no lietā pušu iesniegtajiem nekustamā īpašuma novērtējumiem, proti, no 2016.gada 29.augusta vērtējuma Nr.2016-VER-67716-M (aploksne lietas 1.sējuma 97.lpp.) redzams, ka "ieņēmumu un izdevumu plānošana balstās uz vispārēju nekustamā īpašuma tirgus novērtējumu. Nav garantiju, ka šie pieņēmumi noteikti piepildīsies. Nekustamo īpašumu tirgus pastāvīgi mainās" (novērtējuma 29.lpp.). Identiski aprēķinos izmantotie pieņēmumi norādīti arī 2017.gada 25.aprīļa vērtējumā Nr.2017/91 (aploksne lietas 2.sējuma 3.lpp.; novērtējuma 16.lpp.).

Ievērojot, ka lietā tiek skartas nepilngadīgā intereses, bāriņtiesa ir sniegusi viedokli, no kura izriet, ka kopīpašuma pārdošana izsolē nav atbilstoša nepilngadīgā interesēm, jo izsoles cena nav precīzi prognozējama (lietas 2.sējuma 63.lpp.).

[8.2] Kā vienu no argumentiem nekustamā īpašuma pārdošanai izsolē apelators un viņa pārstāvis tiesas sēdē norādījis, ka atbildētāja /pers. C/ likumiskais pārstāvis /pers. D/ nepilngadīgā interesēs pats vēlas piedalīties izsolē, līdz ar to šādas konkurences apstākļos starp pusēm un trešajām personām, būtu iespējams palielināt ienākumus. Tomēr, kā to norādījusi jau pirmās instances tiesa, pierādījumus atbildētāja iespējām iegādāties visu nekustamo īpašumu izsolē vai izmaksāt prasītājam viņa daļu naudā atbildētājs nav iesniedzis arī apelācijas instancē, šķēršļus šādu pierādījumu iesniegšanai nav norādījis.

Tāpat kolēģija norāda, ka, nosakot strīdus nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē un iegūto naudas līdzekļu sadali starp pusēm, neievērojot prasītāja vēlmi paturēt visu strīdus nekustamo īpašumu savā īpašumā, tiktu nepamatoti aizskartas prasītāja Latvijas Republikas Satversmes 105.pantā garantētās tiesības uz īpašumu, ievērojot, ka prasītājs ir pierādījis savas finansiālās iespējas šādam kopīpašuma izbeigšanas veidam.

[8.3] Ievērojot minēto, kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā, ņemot vērā nepilngadīgā bērna vislabākās mantiskās intereses saņemt atbilstošu un paredzamu atlīdzinājumu par viņam piederošo nekustamā īpašuma domājamo daļu, piemērotākais kopīpašuma izbeigšanas veids būtu atdot visu nekustamo īpašumu prasītājam /pers. A/ ar pienākumu izmaksāt atbildētājiem viņu nekustamā īpašuma domājamās daļas vērtību naudā.

[9] Saskaņā ar Augstākās tiesas judikatūras atziņām atbilstoši Civillikuma 1075.pantam gadījumā, kad ar tiesas spriedumu visa lieta tiek atdota vienam kopīpašniekam, pēdējam rodas pienākums samaksāt pārējiem viņu daļas naudā. Nosakot izmaksājamās summas apmēru, par pamatu ņemama nekustamā īpašuma tirgus vērtība uz lietas izskatīšanas (nekustamā īpašuma atsavināšanas) brīdi (*skatīt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 14.maija spriedumu lietā NR.SKC-173/2013).* Nekustamā īpašuma tirgus vērtības noteikšanai lietā iesniegti trīs nekustamā īpašuma novērtējumi - 2016.gada 29.augusta vērtējums Nr.2016-VER-67716-M (iesniegts pirmās instances tiesā), 2017.gada 25.aprīļa vērtējums Nr.2017/91 un 2017.gada 21.decembra vērtējums Nr.3/21/12 (iesniegti apelācijas instances tiesā).

[9.1] Pirmās instances tiesa atbildētājiem izmaksājamās daļas vērtību piespriedusi atbilstoši 29.08.2016. novērtējumā norādītajai tirgus vērtībai 90 600 EUR, kas noteikta ievērojot zemesgrāmatā ierakstīto personālservitūtu līdz mūža galam, attiecīgi 22 650 EUR par 1/4 domājamo daļu.

[9.2] Ievērojot, ka apelators iebildis prasītāja iesniegtajam nekustamā īpašuma novērtējumam, uzskatot to par pārāk zemu, apelācijas sūdzībai

pievienots 25.04.2017. nekustamā īpašuma novērtējums, no kura redzams, ka nekustamā īpašuma tirgus vērtība noteikta 114 600 EUR. Tomēr, pārbaudot vērtējumā ietverto vispārējo informāciju par vērtējamo objektu, kolēģija konstatē, ka īpašuma vērtība pēc pasūtītāja lūguma noteikta neņemot vērā 1) /pers. B/ noteikto aizliegumu /pers. D/ dzīves laikā bez viņa rakstiskas piekrišanas nekustamo īpašumu apsolīt, pārdot, dāvināt, ieķīlāt, izīrēt, iznomāt, patapināt, mainīt, apgrūtināt ar lietu tiesībām; 2) nostiprināto nekustamā īpašuma 1/4 domājamās daļas lietošanas tiesību līdz mūža galam. Ievērojot minēto, kolēģija secina, ka novērtējums neatbilst reālajai īpašuma tirgus vērtībai, jo tā noteikta neievērojot īpašuma faktisko stāvokli, t.i., ja īpašumam nebūtu apgrūtinājumi. Tādējādi atzīstams, ka 25.04.2017. novērtējums kā pierādījums vērtējams tikai analizējot strīdus nekustamā īpašuma tirgus cenu apgrūtinājumu dzēšanas gadījumā, bet nav izmantojams, nosakot atbildētājiem izmaksājamo daļu vērtību.

[9.3] Arī prasītājs apelācijas instances tiesā iesniedzis 21.12.2017. novērtējumu, no kura redzams, ka īpašuma tirgus vērtība, ņemot vērā personālservitūtu, ir 90 100 EUR. Attiecībā uz šo novērtējumu tiesa konstatē, ka nekustamā īpašuma tirgus vērtība, atšķirībā no prasītāja pirmās instances tiesā iesniegtā novērtējuma, ir noteikta par 500 EUR zemāka, tomēr objektīva pamata tam nav, jo novērtējumā norādīts, ka 2017.gadā ir novērots neliels cenu pieaugums aptuveni 1,4% robežās.

[9.4] Izvērtējusi lietā iesniegtos nekustamā īpašuma novērtējumus, kā arī ievērojot prasītāja Tiesu administrācijas kontā iemaksāto drošības naudas apmēru (lietas 1.sējuma 118.lapa) sprieduma izpildes nodrošināšanai, kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, nosakot atbildētājiem izmaksājamās domājamās daļas vērtību, pamatoti piemērojusi 29.08.2016. novērtējumā norādīto īpašuma tirgus vērtību, jo novērtējumā ņemts vērā gan dabā pastāvošais nekustamā īpašuma stāvoklis, gan zemesgrāmatā ierakstītie apgrūtinājumi, līdz ar to arī Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka kopīpašuma attiecības starp prasītāju un atbildētājiem uz nekustamo īpašumu /adrese/, izbeidzamas, nosakot, ka viss kopīpašums paliek /pers. A/ īpašumā, ar pienākumu izmaksāt /pers. C/ un /pers. B/ viņu kopīpašuma daļu naudā, atbilstoši atbildētājiem piederošajām nekustamā īpašuma domājamām daļām (1/4 katram), t.i. 22 650 EUR katram (90 600 EUR / 4).

[10] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.*

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, iesniedzot prasības pieteikuma grozījumus, samaksājis valsts nodevu 1466,97 EUR (966,97 + 500) (lietas 1.sējuma 91.-94.lpp.). Tāpat konstatējams, ka prasītājs veicis ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu 15,67 EUR (lietas 1.sējuma 10., 89.lpp.). Ievērojot, ka atbildētājs /pers. B/ ir pievienojies apelācijas sūdzībai, prasītāja samaksātie tiesas izdevumi viņa labā piedzenami no abiem atbildētājiem, no katra 741,32 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktam valsts nodeva par kopīpašuma izbeigšanu, nosakot, ka viss kopīpašums paliek prasītāja īpašumā, ar pienākumu izmaksāt atbildētājiem viņu kopīpašuma daļu naudā, ir 1471,77 EUR (22 650 x 2 – 28 457 x 1,6% + 1202,28), līdz ar to nesamaksātā valsts nodeva ir 4,80 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, Latvijas Pasta tarifiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā par dokumentu nosūtīšanu ir 45,22 EUR, kuru daļu 29,55 EUR (45,22 – 15,67) apmērā nav seguši prasītāja maksājumi.

Ievērojot, ka atbildētājs /pers. C/ ir nepilngadīgs un ar tiesas lēmumu atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, nesamaksātā valsts nodeva 4,80 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 29,55 EUR valsts labā piedzenami no atbildētāja /pers. B/.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu, 432., 433. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību apmierināt, bet /pers. C/ pretprasību noraidīt.

Izbeigt kopīpašuma attiecības starp /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs /kadastra numurs/, ierakstīts Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, nosakot, ka viss kopīpašums nododams /pers. A/, personas kods /personas kods/, īpašumā, ar pienākumu izmaksāt /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, viņu kopīpašuma daļu – 1/4 domājamā daļa katram – naudā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, pienākumu pēc sprieduma spēkā stāšanās izmaksāt /pers. C/, personas kods /personas kods/, kompensāciju 22 650 EUR (divdesmit divi tūkstoši seši simti piecdesmit *euro*), atzīstot /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt minēto kompensāciju no /pers. A/, personas kods /personas kods/, Tiesu administrācijas kontā Nr.LV04TREL8190370000000 iemaksātās naudas (AS "Swedbank" 28.11.2016. maksājuma uzdevums).

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, pienākumu pēc sprieduma spēkā stāšanās izmaksāt /pers. B/, personas kods /personas kods/, kompensāciju 22 650 EUR (divdesmit divi tūkstoši seši simti piecdesmit *euro*), atzīstot /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt minēto kompensāciju no /pers. A/, personas kods /personas kods/, Tiesu administrācijas kontā Nr.LV04TREL8190370000000 iemaksātās naudas (AS "Swedbank" 28.11.2016. maksājuma uzdevums).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksātos tiesas izdevumus 741,32 (septiņi simti četrdesmit viens *euro*, 32 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksātos tiesas izdevumus 741,32 (septiņi simti četrdesmit viens *euro*, 32 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij nesamaksāto valsts nodevu 4,80 EUR (četri *euro*, 80 centi). Maksājums veicams Valsts kases, reģistrācijas numurs 90000050138, kontā Nr.LV55TREL1060190911200 (Valsts kase). Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij nesamaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 29,55 EUR (divdesmit deviņi *euro*, 55 centi). Maksājums veicams Tiesu administrācijas, reģistrācijas numurs 90001672316, bankas kontā Nr. LV51TREL2190458019000 (Valsts kase). Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Blūmiņa

Tiesneses

Dz.Balta

I.Ramane